

Előhang egy interjúhoz

Márciusi számunk az országgyűlési választások előtti utolsó hónapban jelenik meg. Aki ismeri a *Mozgó Világot*, tudja, hogy az ellenzéki összefogás elkötelezett híve. E jegyben kértük fel a nemrégén szövetségre lépő hat pártelnök közül azt, aki gondolkodásunktól eddig ugyan a legtávolabb állt, de csatlakozása a szövetséghez mégis e választási periódus leginnovatívabb ötletének számított.

A Jobbik elnökéről, Jakab Péterről van szó.

A szerkesztőség tervez – a sors végez. Ha tudtuk volna, hogy az összefogást megmérgezheti az ellenzék által delegált köztársasági elnök jelölésének szimbolikus aktusa, ha tudtuk volna, hogy az általunk nagyra – a mai közszereplők között talán a legnagyobbra – tartott jelölt, Iványi Gábor éppen a Jobbik fog opponálni, ha tudtuk volna, hogy az opposíció már az interjú elkészülte után következik be, ha tudtuk volna, hogy Iványi „megfúrásával” barátunk vesszőfutása nem ért véget, hanem a legsötétebb diktatúrára jellemző gátlástalan és a NER által vezényelt zaklatással folytatódik, valószínűleg nem MOST kérjük ezt a beszélgetést. Vagy KORÁBBAN, vagy sokkal KÉSŐBBEN.

36

De. Ha „lappolitikai”, sőt „nagypolitikai” okból ejtjük ezt az interjút, véünk egy íratlan szabály ellen. Semmibe vesszük az adott szót, inkorrekt módon mi is úgy taktikázunk, amit annyira ununk-utálunk még a mi oldalunk képviselőinél is.

Lehozzuk tehát az interjút, mert véleményünk szerint ez segíti az összefogást. Talán az is segíti, hogy saját véleményünket azért mégsem rejtjük el.

Maximálisan szolidárisak vagyunk tehát Iványi Gáborral, aki a szimbolikus elnökség méltó és alkalmas képviselője lett volna, és maximálisan méltatlannak, sőt alkalmatlannak tartjuk Róna Pétert, a Jobbik ötlete nyomán helyzetbe hozott és a hat párt által végül jóváhagyott másik jelöltet. Szerinünk a világ így kerek.

A szerk.